

Dosarul nr.1a-1272/23
nr. 1-16194852-02-1a-17072023

DECIZIE

20 decembrie 2023

Colegiul penal al Curții de Apel *****,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

Spoială Alexandru
Băbălău Denis
Gîrbu Silvia
Raevschi Alina

grefier
cu participarea
procurorului
avocatului
inculpatului (prin teleconferință)
părții vătămate
interpretului

Casir Alexandru
Medeleanu Roman
Climenco Igor
Hangan Nicolae
Crasnoiarova Natalia

a judecat, în ședință publică, apelul avocatului în interesele inculpatului declarat
împotriva sentinței Judecătorei ***** (sediul Central) nr.1-546/16 din 01 noiembrie
2017, în cauza penală privind condamnarea lui

Climenco Igor ***** născut la ***** în *****,
moldovean, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat
în *****, str. Nicolae H. *****, nesupus militar,
neîncadrat în câmpul muncii, celibatar, fără persoane la
întreținere, studii medii incomplete, apt de muncă, fără
titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, pe
această cauză în stare de reținere sau arest nu a fost, prin
sentința Judecătoria Botanica, ***** din 29.06.2016, în
baza art.217 alin.(2) Codul penal, condamnat la
pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul
comunității pe un termen de 100 (una sută) ore,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 22 septembrie 2016 – 01
noiembrie 2017; în instanța de apel: 17 iulie 2023 – 20 decembrie 2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în
ședința de judecată, Colegiul penal –

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) nr.1-546/16 din 01 noiembrie 2017, s-a hotărât: 1) a-l recunoaște vinovat pe Climenco Igor Constantin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal, în conformitate cu care se condamnă, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de drept de a exercita funcții ce țin de administrarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani. 2) conform art.85 alin.(1) Codul penal, la pedeapsa aplicată lui Climenco Igor Constantin se adăugă parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Botanica, *****, din 29.06.2016, înlocuită la 01.02.2017 în temeiul art.67 alin.(3) Codul penal, stabilindu-i-se lui Climenco Igor Constantin pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 1(ună) lună cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul comerțului pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. 3) se aplică în privința lui Climenco Igor Constantin măsura preventivă - arestarea preventivă. 4) se plasează Climenco Igor Constantin la momentul reținerii în Instituția Penitenciară nr.13 *****. 5) se calculează termenul ispășirii pedepsei din momentul reținerii lui Climenco Igor Constantin. 6) Corpul delict și anume, telefonul mobil de model "Iphone 5" cu nr. de IMEI 013625009198770, care se păstrează la materialele cauzei penale, se restituie proprietarului Hangan Valentin, după rămânerea definitivă a sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Climenco Igor ***** la data de 21.08.2016, aproximativ la orele 18:00, aflându-se în *****, bd. *****, 1, acționând cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul verificării stării tehnice și ulterioara procurare, a cerut și a primit de la Hangan Valentin un telefon mobil de model "Iphone nr.5" de culoare neagră, în valoare de 2200 lei, pe care l-a însușit, părăsind pe ascuns locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate daună materială în proporții considerabile, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituia 110 unități convenționale.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul în interesele inculpatului a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței judecătorești ***** sediul Central din 01 noiembrie 2017, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu încetarea procesului penal în privința lui Climenco Igor în baza art.190 alin.(2) Codul penal în legătură cu intervenirea unui act de amnistie.

4. În susținerea argumentelor invocate apărătorul menționează că urmează a fi încetat procesul penal în privința lui Climenco Igor în legătură cu intervenirea unui act de amnistie. Cu referire la posibilitatea aplicării prevederilor actului de amnistie, a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, adoptată la data de 24 decembrie 2021, publicată în MO la data de 31 decembrie 2021, (în continuare Lege), apărarea reiterează următoarele:

- conform art. 1 al Legii respective prevede "prezenta lege se aplică condiționat și exclusive persoanelor bătute, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune

sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2-5,7,8.”;

- potrivit prevederilor art.2 al Legii date, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul Penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

- făcând trimitere la prevederile art.6 al Legii, apărarea constată că impedimente de aplicare a prevederilor actului de amnistie în privința lui Climenco Igor privind art.190 alin.(2) Codul penal nu sunt. Reieșind din cele menționate, infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) Codul penal a fost comisă până la adoptarea prezentei Legi și considerăm întrunite toate condițiile legale de aplicare a actului de amnistie.

5. În ședința instanței de apel avocatul inculpatului cât și inculpatul Climenco Igor prin intermediul teleconferinței au solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului care este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal, în legătură cu prevederile Legii nr. 243/2021 din 24.12.2021, privind amnistia, în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Procurorul a considerat posibil aplicarea Legii privind amnistia în privința inculpatului considerând, că urmează a fi stabilită pedeapsa și ulterior să fie liberată de executarea pedepsei în legătură cu amnistia. În cadrul ședinței partea vătămată nu s-a prezentat, fiind înștiințată legal despre locul, data și ora ședinței de judecată și nu au comunicat instanței motivul neprezentării, astfel, Colegiul penal, audiind opinia participanților la proces, a dispus examinarea apelului în lipsa părții vătămate.

6. Audiind părțile prezente, examinând materialele cauzei penale, Colegiul penal conchide de a admite apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătorei ***** (sediul Central) nr.1-546/16 din 01 noiembrie 2017 casează, parțial această sentință, în latura penală din următoarele considerente.

7. Conform art.400 alin. (1) Codul procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

8. Conform art.414 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

9. Conform art.415 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu*

excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.

10. Colegiul penal reține că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Climenco Igor a săvârșit infracțiunea de escrocherie în circumstanțele indicate în rechizitoriu. Corespunzător, inculpatul Climenco Igor, prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea de art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal, *prin semnele dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

11. Referitor la apelul declarat, dar și cererea inculpatului Climenco Igor, privind aplicarea actului de amnistie, Colegiul reține că argumentele invocate poartă un caracter fondat, din care motive instanța statuează de a aplica în privința inculpatului Climenco Igor, prevederile art. 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, din următoarele considerente. Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că, la data de 24 decembrie 2021, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Legea nominalizată a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 31 decembrie 2021, intrând în vigoare de la această dată.

12. În particular, potrivit art.1 alin.(1) al Legii nr. 224 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova se indică că, *prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2–5, 7.*

13. În corespundere cu prevederile art.2 al Legii nr. 224 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, *procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. (2) Procesul penal în privința infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite până la adoptarea prezentei legi de persoane care, la data comiterii infracțiunii, nu atinseseră vârsta de 18 ani, încetează la faza de*

urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei. (3) Încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate. (4) În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.

14. Trebuie de reținut faptul că atât partea apărării, cât și partea acuzării sânt de-acord că amnistia este aplicabilă cazului respectiv. Diferența rezidă doar în exprimarea procesuală a aplicării amnistiei.

15. Conform art.107 alin.(1) Codul penal, *amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.* La caz, este relevant efectul amnistiei: înlăturarea răspunderii penale și un alt efect înlăturarea pedepsei. Este foarte important care efect din acestea se aplică cazului respectiv (legea respectivă prevede posibilitatea ambelor efecte). Totodată, trebuie de menționat că amnistia constituie atât temei de încetare a procesului prin emiterea unei sentințe de încetare (interpretarea sistemică a art.275, 285, 332 Codul de procedură penală), cât temei de condamnare a persoanei prin emiterea unei sentințe de condamnare cu stabilirea pedepsei și liberarea de executare a pedepsei (art.389 alin.4 pct.2) Codul de procedură penală).

16. Conform art.50 Codul penal, *se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.* Din definiția legală rezultă că prin răspundere penală se înțelege obligația persoanei care a săvârșit o infracțiune de a suporta sancțiunea prevăzută de legea penală. Deci, prin înlăturarea răspunderii penale din motivul intervenirii amnistiei este înlăturat actul de condamnare (înlăturarea actului de condamnare înseamnă lipsa unei sentințe de condamnare) și, implicit, obligația de a suporta vreo sancțiune penală. În cazul în care nu există condamnarea publică nu poate exista o sentință de condamnare.

17. Totodată, înlăturarea pedepsei ca efect al intervenirii actului de amnistie poate avea loc doar atunci când este posibilă aplicarea acesteia, dar ea nu mai este aplicată. Aici urmează a puncta principal că posibilitatea stabilirii pedepsei poate exista doar în cazul în care persoana este recunoscută vinovată de comiterea unei infracțiuni (interpretarea sistemică a art.3 alin.(1), art.6 alin.1 Codul penal, art.8 alin.1 Codul de procedură penală). Deci, când este înlăturată pedeapsa atunci urmează să existe o sentință de condamnare, prin care se recunoaște vinovăția cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea acesteia.

18. Înlăturarea răspunderii penale nu se identifică cu înlăturarea pedepsei, dat fiind faptul că prima presupune o scutirea persoanei care a săvârșit o infracțiune de obligația de a suporta sancțiunea prevăzută de norma de incriminare, iar a doua presupune scutirea persoanei de executarea pedepsei stabilite prin sentința de condamnare (adică, doar după recunoașterea vinovăției și stabilirea pedepsei). Deci, înlăturarea răspunderii poate fi efectuată doar prin încetarea procesului (este alogică înlăturarea răspunderii penale prin

recunoașterea ca vinovată și liberarea de executarea pedepsei, deoarece răspunderea penală a intervenit și a fost aplicată), iar înlăturarea pedepsei poate fi realizată doar prin sentință de condamnare (cu stabilirea pedepsei) cu liberarea de executare a pedepsei.

19. Soluția încetării procesului penal în ședință de judecată are semnificația absolvirii inculpatului de răspundere penală și de pedeapsă pentru temeiuri de nereabilitare, iar în unele cazuri și pentru temeiuri de reabilitare. Astfel, absoluțiunea este o soluție a instanței de judecată prin care cel acuzat se scutește de răspundere penală în cazurile când tragerea la răspundere penală este împiedicată de anumite circumstanțe prevăzute de lege sau se dispune înlocuirea acesteia cu alte modalități de răspundere (de exemplu cu cea contravențională). Încetarea procesului penal în faza judecării cauzei în prima instanță constituie o soluție determinată de inoportunitatea atingerii scopului procedurii în cauză, de regulă, fără a se pronunța asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului.

20. Urmează a sublinia faptul că înlăturarea răspunderii penale prin încetarea procesului din motivul intervenirii amnistiei nu contravine prezumției nevinovăției dacă persoana care a săvârșit o infracțiune este de acord să fie liberată de răspundere penală și nu insistă asupra soluționării cauzei penale în ședință de judecată publică (posibilitatea continuării examinării cauzei este prevăzută în art.332 alin.(5) Codul de procedură penală.). La baza acestei concluzii stă argumentul că prezumția de nevinovăție este nu doar un principiu, ci și un drept al persoanei, în special a celei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni, și acesta, ar trebui, în consecință, interpretat potrivit unui drept și nu obligații. Dacă persoana renunță la un anumit drept, atunci aceasta nu mai poate pretinde că i s-ar fi încălcat acest drept.

21. Deși art.21 al Constituției Republicii Moldova nu se menționează expres că prezumția de nevinovăție ar fi un drept al persoanei acuzate, acest fapt reiese din denumirea capitolului în care este inclus articolul menționat (Titlul II "Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale"). Totodată, în unele acte internaționale ratificate de Republica Moldova se menționează că orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni are dreptul să fie considerată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal în cadrul unui proces public în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale (*art.11 Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.14 Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice*).

22. Așadar, instanța de judecată poate dispune încetarea procesului (chiar și în cadrul ședinței preliminare) din motivul intervenirii amnistiei și această posibilitate nu contravine prezumției vinovăției dacă persoana care a săvârșit o infracțiune a cărei răspundere penală urmează să fie înlăturată renunță la dreptul său de a-i fi dovedită vinovăția. La caz, inculpatul poate renunța la acest drept prin depunerea cererii de aplicare a amnistiei. Prin depunerea cererii de aplicare a amnistiei, inculpatul consimte aplicarea amnistiei prin încetarea procesului penal pe temei de nereabilitare.

23. În cazurile în care inculpatul nu manifestă, direct sau indirect, acordul la aplicarea amnistiei (refuză să manifeste acordul; solicită achitarea sa; solicită încetarea procesului pe un alt temei decât amnistia; se eschivează de la prezentarea în ședință și examinarea cauzei are loc în lipsa sa), atunci instanța de judecată urmează să examineze probele cu emiterea unei sentințe. Această sentință poate fi sentință de achitare, sentință

de încetare (pe alt temei decât amnistia) sau sentință de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea pedepsei.

24. La interpretarea normelor trebuie de ținut cont de interpretarea sistemică a acestora și în măsura în care pot produce efecte juridice (dar nu urmează a fi interpretate în sensul că contravin unele altora). Reiterăm că intervenirea amnistiei constituie atât temei de încetare a procesului (la orice etapă de judecată a cauzei, inclusiv apelul) cât și temei de liberare de executare a pedepsei (sentință de condamnare). Astfel, reieșind din natura juridică a sentinței de încetare (pe temei de nereabilitare) și natura juridică a sentinței de condamnare cu liberarea de executare a pedepsei, din natura juridică a noțiunii ”răspundere penală”, din consecințele și modalitatea înlăturării răspunderii penale, din diferența înlăturării răspunderii penale și înlăturării pedepsei penale, urmează a fi rezumate următoarele: 1) în cazul în care inculpatul consimte în mod expres aplicarea amnistiei, atunci urmează a fi emisă o sentință de încetare din motivul intervenirii amnistiei; 2) în cazul în care inculpatul refuză sau lipsește un acord expres (această situație trebuie tratată ca refuz de aplicare a amnistiei), atunci urmează a fi cercetate probele și emiterea, după caz, a unei sentințe de achitare (dacă se constată temeiurile de achitare) sau a unei sentințe de încetare (dacă există alte temeiuri decât amnistia), sau a unei sentințe de condamnare cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea pedepsei.

25. În acest context, instanța de apel notează că, prin sentința Judecătorei ***** (sediul Central) nr.1-546/16 din 01 noiembrie 2017, Climenco Igor, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal, infracțiune care a fost comisă în perioada lunii august 2016, adică, până la adoptarea Legii RM nr. 243 din 24.12.2021 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, iar sancțiunea la art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) prevedea amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani. La fel prin sentința supusă contestării s-a aplicat prevederile art.85 alin.(1) Codul penal, prin care s-a hotărât ca la pedeapsa aplicată lui Climenco Igor Constantin să fie adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Botanica, *****, din 29.06.2016, înlocuită la 01.02.2017 în temeiul art.67 alin.(3) Codul penal, stabilindu-i-se lui Climenco Igor Constantin pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 1 (una) lună cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul comerțului pe un termen de 3 (trei) ani.

26. În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privința sa, în temeiul art.2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021. La caz, Colegiul penal constată că, inculpatul Climenco Igor a depus cerere prin care și-a manifestat acordul privind aplicarea în privința sa a actului amnistiei.

27. În acest punct de analiză, este relevant de a preciza că, înainte de a aplica actul amnistiei față de inculpat, instanța urmează să determine, dacă aceasta anterior nu a beneficiat de actul de amnistie sau de grațiere, în privința sa nu a fost încetat procesul

penal, în legătură cu împăcarea părților, anterior nu a mai fost condamnată pentru comiterea infracțiunilor grave, deosebit de grave sau excepțional de grave. Astfel, reieșind din textul legii precizat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra. Prin urmare, Colegiul penal constată că la cazul dedus judecării inculpatul Climenco Igor nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art.6 din Legea nr.243 privind amnistia.

28. Din aceste considerente, instanța de apel remarcă că anterior nu a beneficiat de actul de amnistie sau grațiere, infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă până la adoptarea Legii nr. 243 din 24.12.2021, pentru care Legea penală prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani, inculpatul Climenco Igor solicitând în scris încetarea procesului penal, în legătură cu intervenirea actului de clemență.

29. Pentru motivele expuse supra, deși vinovăția inculpatului Climenco Igor, în comiterea infracțiunii prevăzute art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal, este adevărată, instanța de apel va dispune liberarea inculpatului de executarea pedepsei penale și va înceta procesul penal, or, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei, precum și altor consecințe ale condamnării.

30. Sintetizând circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, Colegiul Penal, va admite cerința inculpatului Climenco Igor privind aplicarea actului de amnistie, cât și apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătoreiei ***** (sediul Central) nr.1-546/16 din 01 noiembrie 2017, care urmează a fi casată, parțial această sentință, în latura penală, și pronunță o nouă hotărâre, în această parte, conform modului stabilit pentru prima instanță.

31. În conformitate cu prevederile art.415, art.417-418 Codul de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel *****, -

D E C I D E :

Se admite apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătoreiei ***** (sediul Central) nr.1-546/16 din 01 noiembrie 2017, casează, parțial această sentință, în latura penală, și pronunță o nouă hotărâre, în această parte, conform modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Procesul penal în privința lui Climenco Igor, în baza art.190 alin.(2) lit. c) Codul penal, se încetează din motivul intervenirii amnistiei.

Inculpatul Climenco Igor urmează a fi eliberat imediat dacă nu este deținut în baza unui alt temei legal.

Se menține sentința în partea care se referă la corpul delict.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Băbălău Denis

judecător

Gîrbu Silvia